

kyst den 9. Maj 1859. Faderen, Grosserer G. Hoffmann, er Nordmand, men gift med en dansk Dame. 1865 flyttede Familien til København, hvor Hanna Hoffmann fik privat Undervisning hos nogle Slægtninge; efter sin Konfirmation 1874 begyndte hun at tegne og male under Prof. Kyhns Vejledning, senere vejleddes hun en kort Tid af O. A. Hermansen og uddannede sig derefter et Par Aar i huslig Retning. 1885 optog Frk. Hoffmann atter sine Tegnestudier, denne Gang paa Prof. Kleins Tegneskole, for derigennem at naa en praktisk Virksomhed som Ciselør, og efter 4 $\frac{1}{2}$ Aars Undervisning her blev hun Elev i Prof. Steins Atelier.

Ved Faderens uheldbelige Sygdom blev Frk. Hoffmann nødt til at tænke paa Selverhverv og fik da Beskæftigelse hos Sølvvarefabrikant Christesen; her arbejdede hun den halve Dag, og den anden halve Dag modellerede hun hos Prof. Saabye, og drog saa med sin Lærer til Kunstakademiet for Kvinder, der da netop blev oprettet. Det var strenge Arbejdsdage fra 7 Morgen til 8 Aften.

En lille Tid prøvede hun at arbejde selvstændigt. 1891 udstillede hun i Industriforeningen et Par Kopper og nogle Brystnaale i drevet Arbejde med naturalistiske Motiver, men det lykkedes ikke at faa Tingene afsatte, og F. H. begyndte atter at arbejde paa Værksted, denne Gang hos Hof-Juveler Michelsen; hun følte imidlertid Trang til større Dygtighed, og det var hendes Ønske at komme til Udlandet for at se og lære.

1. August 1894 rejste hun, fulgt af en yngre Søster, med 300 Kr. fra den Rejersenske Fond samt en lille Spareskilling i Lommen, gennem Tyskland, hvor hun besøgte de første Kunst-Industrimusæer, og derfra videre til Paris.

Nu begyndte for Alvor en trang Tid med at søge Arbejde hos franske Ciselører, Værkstederne vare stængede for den fremmede Kunstnerinde; lidt modfalden men ikke overvunden søgte Frk. H. nu at arbejde hjemme, indrettede sig det saa hyggeligt, som Omstændighederne tillode det, i et Kvistværelse i Hotel du Danemark, Rue St. Augustin, og kæmpede trøstig videre mod Maalet. Hun fik nu nogle mindre Bestillinger bl. a. fra en Ciselør, der uden hendes Vidende tog 6 Afstøbninger af et af hendes Bægre; hans Svende skulde nu gøre Arbejdet færdigt, men diase mægtede det ikke, og Manden maatte bide i det sure Æble og sende alle Bægrene til Frk. H.

Brevene fra Paris indeholde adskilligt om Modgang og Kamp; Sproget lagde jo ogsaa i Begyndelsen Hindringer i Vejen, men Energi, Flid og Udholdenhed har nu besejret de fleste Vanskeligheder; herom vidne ogsaa nogle Notitser i vore Blade, hvoraf vi citere følgende, som findes i „Dannebrog“ for 30. Novbr.: „Den unge danske Ciselør, Frk. Hanna Hoffmann, hvis Arbejder blev